

ДРАГИША БОЈОВИЋ, рођен 1964. у Бањама код Зубиног Потока. Пише поезију, критику и студије и монографије из историје књижевности. Књиге песама: *Узалудна провера*, 1988; *Светла елегија*, 2001. Монографије и студије: *Манасић Црна Ријека*, 1994; *Песник будућеј века – о поезији Димитрија Канџакузина*, 1995; *Црква светог Пантелејмона у Нишу*, 2002; *Свети Јефрем Сирин и српска црквена књижевност*, 2003; *Српска есхатолошка књижевност*, 2004; *Тријеза премудрости*, 2009; *Развијање свиџа – прилози из историје*, 2009; *Колаци у Србији*, 2010; *Манасићи у Стиаром Колашину*, 2010; *Премудрости у Светом Исму и српској књижевности* (коаутор Д. Крстић), 2011; *Вечни Колашин – студије, беседе, есеји*, 2013; *Мук и звона – интервјуи, коментари, беседе и посланице*, 2016; *Српска књижевност и Свето предање – истраживања рецепције библијске и светоотачке књижевности*, 2019; *Свети Сава у српској књижевности и култури*, 2022. Приредио више књига.

ЛАЗАР БУКВА, рођен 2001. у Новом Саду. Дипломирао компаративну књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, а мастерирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је тренутно студент докторских студија. Пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици.

АНДРЕЈА ВРАЊЕШ, рођен 1963. у Ливну, БиХ. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *На обали срца*, 2015; *Са грује стране сна*, 2016; *Сунцокрећ који је волео звезде*, 2017; *Месец јужно од ноћи*, 2020; *Сви њихови воде у бол*, 2020. Добитник награде Поезија СРБ (2023), члан Удружења књижевника Србије.

ВЕРОЉУБ ВУКАШИНОВИЋ, рођен 1959. у Доњем Дубичу код Трстеника. Завршио Југословенску и општу књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише поезију. Књиге песама: *Чезња за вријом*, 1993; *Повесмо*, 1995; *Како је њихо Господе*, 1999; *Двери у лијама*, 2001; *Ојроси, јаће бело*, 2002; *Шумски буквар* (песме за децу), 2003; *Цвејна недеља*, 2004; *Светлоси у брдима* (изабране и нове песме), 2007; *Врилар*, 2008; *Лице*, 2009; *Изнад облака*, 2012; *Самар*

(избор), 2014; *Свети жар* (изабране и нове песме), 2015; *Вешар и дажд*, 2017; *Тилић*, 2020; *Лейица* (изабране и нове песме), 2022; *Жалац*, 2024; *Пејрове верије* (избор), 2025. Објавио је монографију *Доњи Дубич* (са Драгославом Милисављевићем), 2014. Добитник је више песничких награда. Живи у Трстенику и Доњем Дубичу. Приредио више књига.

АЛЕКСАНДАР ГАЈИЋ, рођен 1973. у Новом Саду. Политички је аналитичар, бави се друштвеном теоријом, међународним односима, политичком филозофијом, филозофијом историје и студијама културе, пише огледе, студије, приказе и романе. Објављене књиге: *Нова велика игра*, 2009; *Корпоруативна носилац*, 2011; *Духовне основе кризе*, 2011; *Олгдало владара – Констинтин Михаиловић и Макијавели*, 2014; *Хероји и антихероји у популарној култури*, 2015; *У врлоју транзиције – Србија у савременом свету (2005–2015)*, 2015; *Нови феудализам – глобалне трансформације у XXI веку*, 2016; *Звук и заједница – рок музика и судбина Зайада*, 2017; *Америка и Рим – империјалне паралеле*, 2019; *Креманска слиража*, роман, 2021; „Демократије не рајују?” и *групи оледи*, 2021; *Крси и круи*, 2022; *Балкански геополитички чвор*, 2023.

УРОШ ЂУРКОВИЋ, рођен 1995. у Београду. Основне и мастер студије српске књижевности завршио је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где тренутно ради на докторској дисертацији о еко-критичком читању књижевног дела Растка Петровића. Запослен је на Институту за српску културу Приштина–Лепосавић као истраживач-сарадник. Истраживачки се интересује за интердисциплинарна проучавања српске књижевности од 19. до 21. века, са посебним фокусом на проблему имажинарања природе. Пише и објављује књижевну критику, есејистику, поезију, научне и стручне радове, преводи с енглеског.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024.

ГЕОРГИЈЕ ЗОТОВ, рођен 1971. у Москви, Русија. Руски писац и публициста. Радио је за новине *Собеседник*, *Извештаи* и *АиФ*. Био је на службеним путовањима у више од 90 земаља, укључујући Ирак, Иран, Либан, Сирију, Авганистан и Венецуелу. Аутор је 17 књига у укупном тиражу од пола милиона примерака, попут *Москава* и *Елементи крви*. По ужој специјалности је историчар-архивиста. (Ж. Н.)

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Књиге есеја и огледа: *Лејџ Минервине сове – ојледи о јозоришној уметносћи*, 2017; *Позоришне йриче – од средњеј века до дубровачке драме*, 2023. Књига песама: *Ко је расйлакао Хелену?*, 2024. Приредила више књига.

ТОМИСЛАВ МАРИНКОВИЋ, рођен 1949. у Липолисту код Шапца. Пише поезију и краће прозне текстове. Књига кратке прозе: *Пујовање у ораховој љусци*, 2016. Књиге песама: *Двојник*, 1983; *Извесно време*, 1986; *Сйихови*, 1991; *Сумња у ојледало*, 1996; *Школа шрајања*, 2003; *Свети на кожи*, 2007; *Обичан живой*, 2011; *Пујовања кроз близине* (избор), 2013; *Невидљива месйа*, 2015; *Издвојене йищине*, 2016; *Вечийо сага*, 2018; *Изабране йесме*, 2019; *Дује сенке иза йренуйака* (избор), 2021; *Шйа о нама мисле анђели*, 2024.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радилa је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Добитница је Награде „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејевог златног пера за 2018. годину. Објављене студије: *Лејййимација за сйнализам: йулсирање сйнализма*, 2016; *Трайом бисерних минђуща срйске књижевносћи: ренесансносћ и барокносћ срйске књижевносћи*, 2018; *Ка осмеху Евройе: Савремено срйско, йољско и чецко йеснищйво у комйараййивном кључу*, 2023. Књиге песама: *Без длаке на срицу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

АНА МАРКОВИЋ, рођена 1976. у Краљеву. Завршила шпански језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду и докторске студије на Универзитету у Барселони (2013), с дисертацијом „Женски идентитет и односи моћи у приповеткама Луисе Валенсуеле” („La identidad femenina y las relaciones de poder en los relatos de Luisa Valenzuela”). Преводи са шпанског, објавила преводе књига Луиса Ландера, Гонсала Торентеа Баљестера, Леополда Лугонеса, Луисе Валенсуеле, Селије Аморос, Саре Месе и Гвадалупе Нетел.

АЛЕКСАНДРА МАТИЋ, рођена 1990. у Крагујевцу. Запослена је у звању доцента за научно поље Српска књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Докторирала је 2020. године (тема:

„Фолклорни обрасци у српској књижевности романтизма, авангарде и модернизма”). Поља научног интересовања: фолклористика, српска књижевност 19. и 20. века, српска путописна књижевност. Објављена студија: *Расићко Пејтровић у ојлегалу искони (џрилози расићколоџији)*, 2023.

ЛИНА МЕРУАНЕ (Сантјаго де Чиле, 1970), чилеанска књижевница и универзитетска професорка, добитница бројних награда и признања, преведена на дванаест језика. Пише приче, романе, есеје. Докторирала је на Универзитету у Њујорку дисертацијом о сиду у латиноамеричкој књижевности. Предаје креативно писање на Универзитету у Њујорку. Међу њеним делима истичу се романи *Гњило воће (Fruta podrida)*, 2007), *Крв у очима (Sangre en el ojo)*, 2012), за који је награђена мексичком наградом „Сор Хуана Инес де ла Крус” и *Нервни сисџем (Sistema nervioso)*, 2018); књига прича *Похлеја (Avidez)*, 2023), која обједињује приче настале током дугог периода њеног стваралаштва. Такође је ауторка бројних есеја у којима се бави телом, феминизмом, политичком ситуацијом у Палестини и својим палестинским пореклом. Добитница је немачке награде „Ана Зегерс” (2011) за младе латиноамеричке ауторе, награде канадског међународног књижевног фестивала „Blue Metropolis” (2023) за свој приповедни опус и чилеанске награде „Носе Доносо” (2024), која се додељује најбољим ауторима на шпанском или португалском језику. Једна је од најпревођенијих савремених хиспаноамеричких ауторки данас, заједно са аргентинским књижевницама Самантом Швеблин и Маријаном Енрикес и Мексиканком Гвадалупе Нетел, о којима се понекад говори као припадницама нове „бенг” генерације књижевница, у контрасту са чувеним хиспаноамеричким „бумом”, у коме није било места за жене. (А. М.)

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је 2024. мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока” на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Објављена збирка песама: *Са грује сџране џера*, 2020.

ИВАНА НЕШОВАНОВИЋ, рођена 1999. у Чачку. Пише студије, огледе, књижевну критику, поезију и поетске записе. Одбранила је 2023. године мастер рад „Флорална симболика у раним збиркама песама Васка Попе” на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је тренутно на докторским студијама. Своја истраживања усмерила је на српску поезију XX века, као и флоралну мотивику у модерној српској књижевности.

ЖЕЛИДРАГ НИКЧЕВИЋ, рођен 1956. у Пријепољу. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с руског. Књиге песама: *Осећајна*

архитектура, 1980; *Језуитски колеџ*, 1987; *Харфа пред водом*, 1993. Књиге есеја и критика: *Тренинџ кријике*, 1991; *Оџиис*, 1994; *Неко је џроџао овим џуџем – изабрани есеји*, 2010. Приредио више књига и антологија.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Дипломирао и докторирао филозофију на Филозофском факултету у Београду, а магистрирао из области науке о књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, прозу, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друге џесме*, 1994; *Елеџије, нокџурна, еџиџе*, 2001; *Чеџиџи џоџиџња доба*, 2004; *Панонске еџиџе*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013; *Дуџе и краџиџе џесме*, 2015; *Слике и речениџе*, 2017; *То мора да сам џакоџе ја*, 2020; *Тобоџан*, 2023; *Глад за џесмом*, изабране песме, 2023; *Јежеви*, 2024. Роман: *Дечак са Фанара*, 2022. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анџели*, 2003; *Поезија, време будуџе*, 2003; *Ниџиџа и џрах – анџроџолоџки џесимизам Сџериџиноџ Даворја*, 2006; *Сџаџање хориџонаџа – џесниџиџво и ниџерџреџација џесниџиџва у филозофској херменеуџиџи*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниоџи херменеуџичкоџ искуџтва*, 2011; *Увод у филозофију умеџносџи*, 2014; *Реч џосле*, 2015; *Једна џесма – херменеуџички изџреџи*, 2016; *Слике и речениџе*, 2017; *За свеџлом из очеве колибе – криџичарски џоџмовник*, 2018; *Оџледало на џиџаџи Баџлони – оџлеџи о срџском неоверизму*, 2019; *Умеџносџи и сџварносџи*, 2021.

БОЈАН РАЈЕВИЋ, рођен 1988. на Цетињу, Црна Гора. Основне и магистарске студије завршио на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности Филозофског факултета у Никшићу. Докторанд је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на студијском програму Језик и књижевност. Пише афоризме. Објављене књиге: *Бродоџрадња у боџи*, 2015; *Пуџокази за недоџију*, 2019.

ВАЊА РАКИЋ, рођена 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2024. године одбранила мастер рад на тему „Лајтомотивски аспекти романа *Време смрџи I–IV* Добрице Ћосића”. Пише есеје, научне радове и књижевну критику.

ВИКТОР САВИЋ, рођен 1977. у Ваљеву. Завршио српски језик и књижевност и магистрирао на Филолошком факултету у Београду, а докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду. Ванредни је професор на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Проучава старе српске писане споменике, објављује радове из области старословенистике, историје српскога језика и помоћних историјских дисциплина,

приређује изворне текстове, уређује тематске зборнике. Са Горданом Јовановић и Радмилом Ковачевић приредио рукопис Степана Михаиловича Куљбакина *Славянская палеография (Словенске палеографије)*, 2008, а са Јасмином Грковић Мејдор уредио колективну монографију *Српски молићвеник. Споменица Милану Реџејтару (1512–1942–2012)*, 2016. Објављене књиге: *Месељослов Јерусалимскога тпипика. Рукопис Архива САНУ*, 2003; *Српскословенски речник јеванђеља*, огледна свеска, 2007; *Српска књижевна реч у својим првим споменицима*, 2019.

МИЛАН Р. СИМИЋ, рођен 1959. у Великој Плани. Пише прозу, филозофеме, афоризме, књижевну критику, есеје и радио-драме. Збирке прича: *Недоверљена прича*, 1994; *Приручник за будуће мучишће и убице*, 2003. Романи: *Порицање стварности*, 2001; *Оде ми да полудим*, 2002; *Бели свет коначно*, 2003; *Ништа вредно помена*, 2021. Збирке огледа и критика: *Есеји да ти блаже торчину*, 2010; *Али нећемо више о томе*, 2010; *Али хоћемо управо о томе*, 2011; *А то попуће у просјору*, 2012; *Дневник читаоца – олеги, критике, оцажања и осврти*, 2015; *Дневник читаоца – олеги, критике, оцажања и осврти 2*, 2017. Збирке афоризама и филозофема: *Чизма режим чува*, 1996; *Гласаћемо се још*, 1997; *Ено секире, камо ја кум*, 2008; *Приручник за побуну верујућих*, 2011; *Арсипошел по друји пућ међу Србима*, 2012; *Зовиће ме Арсипошел*, 2013; *Жуљ на жуљ*, 2017; *Каја доле*, 2021; *Ниче(му)*, 2023; *Афоризми за дуго памћење*, 2024. Члан је Српског ПЕН центра. Живи у Великој Плани.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ